DE STER VAN NEDERLAND

OPGERICHT IN 1896

HALFMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
van de Heiligen der Laatste Dagen

De Tabernakel te Salt Lake City.

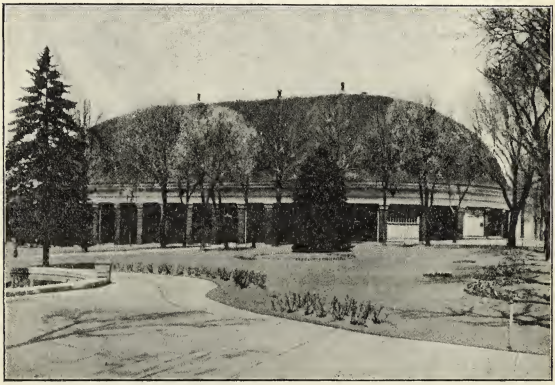

(Zie blz. 269)

1 Sept. 1940

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

45e Jaargang — No. 17

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f 0.50 per drie maanden, f 1.— per half jaar en f 2.— per jaar.
Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

Nadruk van de in dit nummer voorkomende cliche's verboden

A. D. JONGKEES, Redacteur

Dit is het werk en de glorie Gods: teweeg te brengen het eeuwige leven en de onsterfelijkheid des menschen. — Joseph Smith.

INHOUD

OPENBARINGEN VAN DEN LAATSTEN TIJD *door Dr. Sidney B. Sperry* 259
VAN DE REDACTIE:
DE TIJD IS NABIJ 264
OM TE ONTHOUDEN 266
SAMENSPANNENDE MENSCHEN 267
DISTRICTS-CONFERENTIES 268
DE TABERNAKEL TE SALT LAKE CITY 269
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING. 269
DE KLEINE JOHANNES . . . . . *door Frederik van Eeden* 271

WIJ LEVEREN ALLE SOORTEN
DRUKWERK

- VERLOVINGSKAARTJES
- HUWELIJKSBRIEVEN
- GEBOORTEKAARTJES
- ROUWKAARTEN enz. enz.

Vraagt monsters en
PRIJSOPGAAF

N.V. Drukkerij »Laboremus« - Langebrug 107, Leiden
Telefoon 20950 - Giro 79376

Voor het inbinden van Uw boeken is bij ons het adres!!!

Openbaringen van den laatsten tijd,

welke tot een beter begrip van den Bijbel bijdragen.

door Dr. Sidney B. Sperry.

Uit „Deseret News."

Drie jaren nadat God de Vader aan den profeet Joseph Smith was verschenen, ontving deze nogmaals bezoek uit de hemelsche sferen. Het was op den 21sten September 1823, dat hij God in gebed aanriep, opdat hij mocht weten hoe hij tegenover zijn Schepper stond. De ernstige bede werd verhoord en een hemelsche afgezant verscheen voor hem. De profeet zegt hierover: „Hij noemde mij bij den naam en zeide mij, dat hij een boodschapper was, uit de tegenwoordigheid van God tot mij gezonden, dat zijn naam Moroni was, dat God een werk voor mij had te doen en dat mijn naam zoowel ten goede als ten kwade bekend zou zijn onder alle naties, en dat er over mij zoowel goed als kwaad zou worden gesproken door alle volkeren."

Moroni vertelde den jongen man verder van een verborgen verslag, dat op gouden platen was geschreven en dat de geschiedenis bevatte van de vroegere bewoners van Amerika. Ook bevatte het de volheid van het Evangelie, zooals Christus het eenmaal aan dat volk verkondigde.

De hemelsche boodschapper zeide ook, dat er twee steenen bij waren. in zilveren bogen gevat en dat deze steenen, bevestigd aan een borstplaat, de Urim en Thummim vormden. Het gebruik stelde den bezitter in staat te zijn wat men in oude tijden een „ziener" noemde. God had thans deze steenen bereid om Joseph in staat te stellen het Boek te vertalen. Deze verklaring is van groot belang voor den Bijbelstudent. De Bijbelgeleerden hebben nooit ten volle de functie en het gebruik van de Urim en Thummim begrepen. De verklaring van Moroni verschaft licht hieromtrent en is dus van groot gewicht.

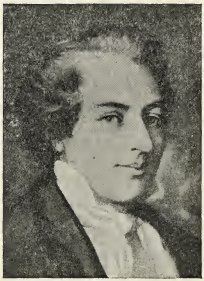

De Profeet Joseph Smith, vertaler van het Boek van Mormon.

Toen Joseph Smith eenige jaren later bezig was met het vertalen van de gouden platen, kwam hij aan het volgende merkwaardige onderhoud tusschen twee mannen in het hoofdstuk van Mosiah:

„Ammon zeide nu tot hem: Ik kan u waarlijk vertellen, o koning, van een groot man, die de geschriften kan vertalen; want hij

heeft iets, waardoor hij ziet en alle oude geschriften vertalen kan, en het is een gave van God. Zij worden genoemd uitleggers; en niemand kan door dezelve zien, tenzij hij geboden is, opdat hij niet zoude zien hetgeen hij niet zien mag en zoude omkomen. En degene, die geboden is door dezelve te zien, wordt een ziener genoemd..... En Ammon zeide, dat een ziener een openbaarder en ook een profeet is; een grooter gave kan niemand ontvangen, tenzij hij de macht van God zoude bezitten, die niemand kent; nochtans kan een mensch groote macht van God ontvangen. Maar een ziener kan weten van dingen die verleden en eveneens van dingen, die toekomend zijn, en door de uitleggers zullen alle dingen geopenbaard worden; of liever, door hen zullen geheime dingen bekend gemaakt worden en verborgen dingen aan het licht komen, en dingen die niet bekend zijn, zullen door hen bekend gemaakt worden en dus zullen door hen dingen bekend gemaakt worden, welke anders niet bekend konden worden. Aldus heeft God een middel bereid, waardoor de mensch door het geloof groote wonderen kan werken, daarom wordt hij een groote zegen voor zijn medenatuurgenooten."

De boven aangehaalde duidelijke verklaring verspreidt een overvloedig licht over de vele passages in den Bijbel, die op de werking van de Urim en Thummim en op de gaven van de zieners van ouds betrekking hebben. Eenige jaren na de publicatie van het Boek van Mormon, vertaalde Joseph Smith een gedeelte van een papyrusrol, die geschriften van Abraham bevatte. In hoofdstuk drie vers één staat:

„En ik, Abraham, had de Urim Thummim, welke de Heere mijn God aan mij gegeven had in Ur der Chaldeeën." Met het oog op deze verklaring winnen de woorden van Jezus aan belangrijkheid, waar Hij zegt: „Abraham, uw vader, heeft met verheuging verlangd, opdat hij Mijnen dag zou zien; en hij heeft hem gezien, en is verblijd geweest." Joh. 8 : 56.

Hem, Abraham, was de macht gegeven om eeuwen tevoren het werk van den Verlosser dezer wereld te aanschouwen.

Moroni, de hemelsche afgezant, legde vele belangrijke schriftuurplaatsen aan Joseph Smith uit. Onder andere haalde hij eenige profetieën uit het Oude Testament aan: een gedeelte van het derde hoofdstuk van Maleachi, en ook het vierde hoofdstuk met eenige afwijkingen ten aanzien van de tekst, zooals die in onze tegenwoordigen Bijbel voorkomt.

De openbaringen van dezen tijd maken ons duidelijk, dat deze hoofdstukken betrekking hebben op de nog te verwachten komst van Christus in Zijn volle Majesteit, op de bevrijding van Israël en op de komst van Eliah den Profeet, om de sleutelen over te dragen van de verzegelende machten van het Priesterschap, en die voor de verlossing der levenden en dooden onontbeerlijk zijn. Inderdaad: Moroni ontvouwde aan Joseph Smith de intense belangrijkheid van de laatste twee hoofdstukken van Maleachi.

Hieruit blijkt, dat de meeste geleerden de boodschap van Maleachi niet goed hebben be-

grepen, De groote Hebreeuwsche Profeet was, gelijk Moroni verklaarde, volkomen met de gewichtigste thema's van het Evangelie bekend.

Laat ons thans onze aandacht wijden aan het 11de hoofdstuk van Jesaja, want ook dat werd door Moroni aangehaald. Joseph Smith vernam, dat de tijd der vervulling zeer nabij was In Maart 1838 gaf de profeet eenige verklaringen aangaande dat hoofdstuk. Deze zijn te vinden in Leer en Verbonden. Afd. 113 : 1-6 en luiden als volgt :

Wie is de Stam van Isaï waarvan in het 1ste, 2de, 3de, 4de en 5de vers van het 11de hoofdstuk van Jesaja, wordt gesproken?

Voorwaar dus zegt de Heere, hij is Christus.

Wat is het rijsje dat uit den stam van Isaï zou voortkomen, waarvan in het eerste vers van het 11de hoofdstuk wordt gesproken?

Zie, dus zegt de Heere, het is een dienstknecht in de hand van Christus, die gedeeltelijk een nakomeling van Isaï zoowel als van Efraïm, of van het huis van Jozef is, op wien veel macht gelegd is.

Wat is de wortel van Isaï waarvan in het 10de vers van het 11de hoofdstuk wordt gesproken?

Zie, dus zegt de Heere, het is een nakomeling van Isaï zoowel als van Jozef, aan wien het Priesterschap, en de sleutelen van het koninkrijk voor eene banier, en voor de vergadering van Mijn volk in de laatste dagen naar recht toebehoort.

Indien gij het elfde hoofdstuk van Jesaja aandachtig leest, zult ge bemerken, in het licht van wat hierover is gezegd, dat Moroni trachtte den jongen profeet van de belangrijkheid te overtuigen van zekere groote gebeurtenissen, die in de betrekkelijk naaste toekomst zouden plaats grijpen. De verstrooiden van het Huis Israëls zouden worden vergaderd en dat gouden tijdperk zou worden ingeluid, waarnaar profeten en zieners hadden uitgezien: het Duizendjarig Rijk, wanneer vrede en recht hun scepter zullen zwaaien over de aarde. Ook het aandeel, dat de Profeet Joseph Smith in

Beeld van den Engel Moroni.

de voltooing dezer gebeurtenissen zou hebben, werd ongetwijfeld medegedeeld. De Kerk zegt, dat deze profetieën sinds de verschijning van Moroni nog slechts gedeeltelijk in vervulling zijn gegaan, dat nog grooter gebeurtenissen zouden plaats hebben, waarmede dan de profetie van Jesaja volkomen in vervulling zou gaan.

Ik zal thans nog een schriftuur-

plaats bespreken, die door Moroni werd genoemd. Joseph Smith zegt: „Ook haalde hij het tweede hoofdstuk van Joël aan, hiervan het 28ste tot het laatste vers. Hij zeide ook, dat deze profetie nog niet in vervulling was gegaan, doch dat dit spoedig zou geschieden. Merk op, dat Moroni blijkbaar wist, dat de gebeurtenissen, welke in de door hem aangehaalde verzen worden genoemd, zouden plaats vinden „voor den vreeselijken dag des Heeren" — om een uitdrukking van Joël te gebruiken. Het laatste verwijst ongetwijfeld naar Christus' tweede komst.

Het is wel interessant hier op te merken, dat maar weinig geleerden de voorspellingen van Joël zoo opvatten als de hemelsche boodschapper ze uitlegde. De meesten, die over dit onderwerp schrijven, verbruiken een groot gedeelte van hun tijd en energie aan verhandelingen over het tijdperk, waarin het boek Joël werd geschreven, zonder notie te hebben van het feit, dat Joël zich bezig hield met een van de meest verstrekkende thema's uit het Evangelie, n.l. de moeilijkheden van Israël, zijn verlossing, de komst in heerlijkheid van den Messias, en voorts met bepaalde daaraan voorafgaande gebeurtenissen. De uitlegging, door den engel Moroni gegeven, dat de boven aangehaalde passages spoedig in vervulling zouden gaan, maakt het Boek Joël tot een boek van waarschuwing en oordeel voor dit geslacht.

Uit hetgeen ik heb gezegd, blijkt wel duidelijk, dat een van de belangrijkste bijdragen der moderne openbaring voor een beter begrip van den Bijbel de leerstelling is, dat het Evangelie . . . het eigenlijke Christendom dus . . . in de da gender groote patriarchen reeds in de wereld was. Alle groote profeten van het Oude Testament verstonden het plan van verlossing en zagen naar de komst van Christus tot de aarde uit en naar het offer, hetwelk Hij voor de zonden der wereld zou brengen. Sommigen van hen spraken, zooals wij reeds hebben gezien, over den tijd, die lang na den onzen komt. Toen Joseph Smith het Boek van Mormon vertaalde, werd dit zeer duidelijk gemaakt. Een der profeten van dat Boek n.l, Jacob genaamd, zegt, nadat hij eerst heeft verklaard, dat hij schreef ter wille van komende generaties:

> Want met dit doel hebben wij die dingen geschreven, opdat zij zullen weten, dat wij van Christus wisten en dat wij hoop op zijne heerlijkheid hadden vele honderde jaren vóór zijne komst; en niet alleen wij zelven hadden hoop op zijne heerlijkheid, maar eveneens alle heilige profeten, die vóór ons geweest zijn.
>
> Ziet, zij geloofden in Christus en eerden den Vader in zijnen naam; en wij eeren eveneens den Vader in zijnen naam. Om die reden onderhouden wij de wet van Mozes, welke onze zielen tot hem leidt; en om die reden is zij voor ons geheiligd tot gerechtigheid, gelijk het Abraham in de wildernis toegerekend was om gehoorzaam te zijn aan de geboden van God in het opofferen van zijnen zoon Izak, hetwelk eene gelijkenis van God en zijn eeniggeboren Zoon is.

Het Boek van Mormon geeft ons ook de reden, waarom dergelijke leerstellingen niet duidelijker in den Bijbel staan. Deze is, dat na den dood van de meeste Apostelen in de eerste eeuw onzer jaartelling, vele schriftuurplaatsen,

die gemakkelijk te begrijpen waren, werden verwijderd. Met andere woorden: Een staat van afvalligheid in de oorspronkelijke Kerk is verantwoordelijk voor den verminkten Bijbel, zooals wij dien nu hebben. Vandaar dan ook, dat wij best kunnen begrijpen, waarom zoovelen, die niet tot ons geloof behooren, maar niet kunnen vatten, dat het Evangelie reeds lang op de aarde was, vóórdat de Messias daar kwam.

De openbaringen van dezen tijd werpen ook veel licht op sommige van de beroemdste letterkundige problemen van den Bijbel. Een van deze houdt verband met de kritiek op de Pentateuch of de vijf Boeken van Mozes. Hierover is genoeg geschreven om een flinke bibliotheek te vullen en het einde is nog niet in zicht. De meeste geleerden gelooven, dat de boeken, die aan Mozes worden toegeschreven, niet van hem zijn, zulks in tegenstelling met de Joden. Zij beweren in hoofdzaak, dat verschillende schrijvers, te beginnen bij de negende eeuw voor Christus en daarna, de Hebreeuwsche tradities aaneengesmeed hebben en dat tenslotte deze tradities in de 4de of 5de eeuw v. C. in den vorm werden uitgegeven, zooals wij ze nu ook hebben. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen nu levert een bijdrage tot de oplossing van dit vraagstuk. Het Boek van Mormon zegt, dat omstreeks het jaar 600 vóór Christus een zeker Hebreeuwsch profeet, Lehi genaamd, door God werd geboden Jeruzalem te verlaten en de wildernis in te gaan. Dit deed hij, maar zond daarna zijn zoons terug om de Schriften te halen, die in het bezit van Laban waren, die de verslagen bijhield. Na eenige moeilijkheden te hebben overwonnen, kreeg Nephi, een van Lehi's zonen, een stel koperen platen in zijn bezit. Toen deze platen aan Lehi werden gebracht, werden zij onderzocht. Nephi zegt hierover het volgende:

> En nadat zij den Heere gedankt hadden, nam mijn vader Lehi de verslagen, die op de koperen platen gegraveerd waren en doorliep ze van begin af aan.
>
> En hij zag, dat zij bevatten de vijf boeken van Mozes, die een verslag geven van de schepping der wereld, en eveneens van onze eerste ouders Adam en Eva.
>
> En ook een verslag van de Joden, van af hun ontstaan, tot aan het begin der regeering van Zedekia, koning van Juda.
>
> En bovendien nog de profetieën der heilige profeten, van af den beginne tot op den tijd der regeering van Zedekia, en vervolgens vele voorspellingen van Jeremia.

Hieruit blijkt, dat een Hebreeuwsch profeet 600 jaar voor Christus verklaart, dat Mozes vijf boeken schreef, die over de schepping en Adam en Eva handelden. Uit de verklaring volgt verder, dat de boeken van Mozes tot de Heilige Schrift behoorden, zelfs al in dien tijd. De overige dingen, die in de verklaring worden genoemd, zijn voor den bestudeerder van den Bijbel al even belangwekkend.

Een ander standaardwerk van de Kerk is in dit opzicht zelfs nog bepaalder dan het Boek van Mormon. In Juni en December 1830 openbaarde God zekere geschriften van Mozes aan Joseph Smith. Acht hoofdstukken daarvan vormen wat wij nu kennen

(Zie vervolg blz. 270)

VAN DE REDACTIE

DE TIJD IS NABIJ.

Want voorwaar zeg ik u, dat groote dingen u wachten. L. en N. 45 : 62.

Wij leven in het laatste der dagen, wij staan op de grens van twee tijden, of, zooals het elders werd gezegd: op de grens van twee werelden. Wat beteekent het voor ons menschen, te staan op de grens van twee werelden? Dat wij den oude wereld den rug toekeeren, zonder haar evenwel geheel te hebben verlaten en met het aangezicht staan gekeerd naar de nieuwe, die wij nog niet hebben betreden. Wij weten, dat daar andere toestanden en wetten zullen heerschen, doch welke weten wij niet.

Het zou van groote kortzichtigheid getuigen, indien men geloofde, dat als deze oorlog eenmaal voorbij is, alles weer tot het oude zal terugkeeren. Zij, die dat denken, hebben geen begrip van hetgeen er in de wereld gegebeurt. Gelijk zoo vaak, is ook hier de wensch de vader van de gedachte. Men wil zoo graag alles bij het oude laten, vooral als dat „oude" een rustig en kommervrij bestaan verzekert. Aan hen, die zoo denken, zou ik echter willen vragen: „Weet gij wel zoo zeker, dat uw rust zoo rustig en uw bestaan zoo kommervrij was? Dacht gij, dat uw leven van vroeger ongestoord kon voortduren in een wereld, waar naast uw rustige rust zooveel ellende en honger wordt geleden tengevolge van de hebzucht uwer medemenschen en hun onverschilligheid voor het lijden van anderen? Weet gij dan niet, die zoozeer terug verlangt naar den „goeden ouden tijd", dat die tijd er een was waarin de menschen leefden in tegenstelling en overtreding met het goddelijk plan, waarvoor deze wereld werd georganiseerd? Hebt gij, die alleen waarde hebt toegekend aan de stoffelijke dingen des levens, ooit aan de geestelijke zijde ervan gedacht en is het toen nimmer in uw hoofd opgekomen, dat de geheele wereld van God is afgeweken en in duisternis is? Dat de wereld op grove wijze Gods schoone en liefdrijke wetten heeft geschonden en daarvan thans en in de toekomst de gevolgen moet dragen? Weet gij dat alles niet? Dan weet gij ook niet dat na deze periode een tijdperk van vrede en geluk komt, dan beseft gij niet, dat wat gij nu beleeft, de barensweëen zijn, welke de geboorte van dien nieuwen tijd, waar het „Vrede op aarde, in den menschen een welbehagen" vreugdevolle werkelijkheid zal worden, voorafgaan. Maar de nieuwe wereld zal niet zijn gelijk die, waar sommigen naar terug verlangen, want voor onverschilligheid zal daar geen plaats zijn.

Groote veranderingen, veranderingen van enorm gewicht staan op het punt hun intrede te doen,

hebben reeds een aanvang genomen. Doch het einde is nog lang niet daar. Eer het „Vrede op aarde" tot werkelijkheid kan worden, moet nog veel ongerechtigheid in de maatschappij en in de harten der menschen worden weggenomen. Maar het eerste kan niet geschieden vóór het laatste is tot stand gebracht. Op welke wijze zal en kan dit alleen gebeuren? Niet door politiek, niet door de lessen uit de wereldgeschiedenis, noch door de techniek en de wetenschap. Door religie? Welke? Vele eeuwen lang hebben de verschillende kerken op aarde het Christendom, zooals zij hun leerstellingen noemden, gepredikt. Dat Christendom heeft evenwel de catastrophe, die over ons allen is gekomen, niet kunnen verhinderen. Waarom niet? Omdat het de wonderlijke macht en sterkte van het zuivere Evangelie van Jezus mist. Er is oorlog: Protestanten vernietigen Protestanten, Katholieken dooden Katholieken en lang zal het niet meer duren, of de oorlog zal worden uitgestort over alle naties.

In een maatschappij, waar het Evangelie van Christus wordt gepredikt en geleefd zijn oorlogen eenvoudig onmogelijk. Het is onbestaanbaar, dat waar de geest van liefde, zachtmoedigheid en erbarming, zoo ernstig door den Verlosser der wereld gepredikt en in praktijk gebracht, aanwezig is, de een tegen den ander het zwaard kan opheffen. Toch zal de tijd eenmaal komen, dat die geest de wereld zal overheerschen en niet in het minst in de harten van hen, die geroepen zullen worden „de Wet uit Zion te doen uitgaan en 's Heeren Woord uit Jeruzalem". Zeer, zeer veel moet er echter nog veranderen: de haat en de wraakzucht moeten verdwijnen om plaats te maken voor liefde en vergevensgezindheid; het „Oog om oog" voor het Evangelie van den Meester, die zeide: Hebt uw naaste lief gelijk uzelve en God boven alles." Die tijd zal eenmaal komen, is nabij. Dan zal Gods Zoon verschijnen in al Zijn Majesteit en de geheele wereld zal weten, dat Hij is en iedere knie zal zich buigen. Hij zal komen als Koning dezer aarde en Zijn weg wordt bereid. Dat kan alleen worden gedaan door die Kerk, die Zijn Evangelie predikt en weet hoe dien weg bereid moet worden en die Zijn naam draagt. Die Kerk alleen kan den Meester in staat stellen Zijn verlossingswerk op aarde te voleindigen.

Van de getrouwheid harer leden, ook van de getrouwheid van u, leden van de Kerk in Nederland, hangt het af, of de tijd ver of nabij zal zijn, dat snellijk zal tot Zijnen Tempel komen die Heere, dien gijlieden zoekt. De kracht van uw geloof en uw getuigenis zal mede beslissen of de tijd nabij of nog ver verwijderd is, dat eenmaal over de gansche aarde het vreugdevolle, lieflijke „Vrede op aarde", in de menschen een welbehagen" zal weerklinken.

Thans leven wij in een tijd, dat ons geloof en onze getrouwheid worden beproefd, een tijd, waarin al onze betuigingen van vertrouwen op Zijn woord op hun waarachtigheid worden getoetst. Want weet dit, dat de liefde van vele menchen zal verkouden.

Het licht, dat in de duisternis zal schijnen, ontvangen zij niet, doch zij zullen hun harten van God afwenden. Ziet toe, dat dit met u niet geschiedt! Er zullen aardbevingen en vele verwoestingen zijn, doch weest niet ontroerd. want wanneer al deze dingen geschieden, zoo moogt gij weten, dat de beloften, u gedaan, vervuld zullen worden. Dit is Gods belofte. Zijn Woord is waarachtig en getrouw. Zijn belofte komt Hij na, mits ook gij uw belofte nakomt!

Laat ons Hem dan dienen met al onze macht, kracht en verstand. Nu, meer dan ooit!

* * *

Om te onthouden

God maakt Zijn wil den menschen kenbaar in gebeurtenissen, een weinig gelezen tekst in een geheimzinnige taal. De menschen maken er onmiddellijk vertalingen van: haastig, onnauwkeurig, vol fouten, hiaten en onzin. — Zeer weinigen slechts verstaan deze goddelijke taal. De wijste, de kalmste, zij die het diepst nadenken, ontcijferen langzaam. - Victor Hugo.

Voor een ieder, die een of meerdere talenten bezit, is het een plicht de gelegenheid naarstig te zoeken, om ze tot ontwikkeling te brengen. Wie zoekt zal vinden, doch niet steeds daar, waar hij ze meent te zien.

Eens zeide een wijsgeer: „Ik ben een oud man en heb vele moeilijkheden gehad, doch de meeste ervan zijn nooit gekomen."

Er wordt van mij niet vereischt dat ik zal overwinnen, maar wel, dat ik waar zal zijn. Er wordt van mij niet geëischt, dat ik succes zal hebben, doch er wordt van mij verwacht, dat ik zal leven overeenkomstig het licht, dat mij is gegeven. Ik moet mij scharen aan de zijde van hem, die rechtvaardig handelt, hem terzijde staan zoolang hij rechtvaardig blijft en van hem scheiden, wanneer hij den verkeerden weg opgaat. Abraham Lincoln.

De geloofsbelijdenis van velen wordt door hun daden weerlegd.

Samenspannende menschen

HET VOLGEND artikel onder bovengenoemd hoofd trof ik aan in de „Deseret News" van 27 Maart 1937. Met het oog op de algemeen verbreide en vooral voor jonge menschen en vrouwen hoogst schadelijke gewoonte van het cigaretten rooken, leek dit artikel mij belangrijk en actueel genoeg om het een plaatsje in de „Ster" te geven, ofschoon het reeds meer dan drie jaren geleden werd geschreven.

Het luidt als volgt:

De geest van profetie rustte in sterke mate op Joseph Smith toen hij de openbaring ontving, die de Heiligen der Laatste Dagen kennen als het Woord van Wijsheid.

Het Woord van Wijsheid is een goddelijke gezondheidswet. In hoofdzaak bevat zij waarschuwingen tegen het gebruik van tabak en sterken drank. In verband met de thans heerschende toestanden in de wereld is het volgende zeer opmerkelijk. Het is een profetie en tevens een waarschuwing.

„Ziet, voorwaar, aldus zegt de Heere tot u, tengevolge van de boosheden en bedoelingen welke zijn en zullen bestaan in de harten van samenspannende menschen in de laatste dagen: Ik heb u gewaarschuwd en waarschuw u tevoren, door u dit woord van wijsheid door openbaring te geven."

Het zou in het geheel niet vreemd zijn, indien de sterke drank- en tabaksfabrikanten in dezen tijd de samenspannende menschen waren, die deze profetie in vervulling deden gaan. Ongedwongen en met boosaardigen vóóropzet „verkoopen zij Amerika's geboorterecht voor een schotel linzen."

De „boosheden en bedoelingen" in de harten dezer menschen stellen zich niet tevreden met het onheil in het verleden aangericht, maar roepen alle krachten in het geweer om de toekomst nog erger te maken. Niet zonder reden heeft God tegen deze lieden gewaarschuwd.

Men is er in de cigarettenindustrie niet over tevreden, dat dit jaar 148.200.000.000 cigaretten in de Vereenigde Staten zullen worden gerookt, een aantal, dat in woorden uitgedrukt, het enorme bedrag van 148 milliard, 200 millioen zal bereiken. Neen, natuurlijk is men daar nog niet mee tevreden. Het moet meer worden, de verkoop moet worden gestimuleerd! Twee honderd milliard 's jaars moet het worden! Om dit te bereiken richt de onderdirecteur van de „American Tobacco Company" tot al zijn agenten in de Vereenigde Staten een rondschrijven, waaraan het volgende is ontleend:

„Het aantal cigaretten, dat dit jaar wordt gerookt, zal tot het enorme bedrag van 148.200.000.000 stijgen. Dit is zeer bemoedigend en tevens een aanwijzing, dat een jaarverbruik van tweehonderd milliard cigaretten lang niet tot de onmogelijkheden behoort. Wij zien de toekomst met toenemend vertrouwen tegemoet en als een van de middelen om in afzienbaren tijd de productie tot 200 milliard of meer op te voeren, hebben wij besloten het aantal

onzer verkoopers met 50 procent te vermeerderen. Deze vermeerdering zal ook intensiever toezicht vereischen en eenige veranderingen in onze organisatie noodig maken."

Dat is samenspanning van de ergste soort.

Voor de Heiligen der Laatste Dagen is het een waarschuwing tegen hetgeen zij in de toekomst kunnen verwachten. Deze ontzaggelijke toeneming van meer dan 50 milliard cigaretten per jaar kan niet anders tot stand komen dan door een vergrooting van het aantal slachtoffers in de rijen der vrouwen en jonge menschen.

Inderdaad: God wist en weet wat ons tengevolge van de boosheden en bedoelingen welke zijn en zullen bestaan in de harten van samenspannende menschen in de laatste dagen staat te wachten en daarom waarschuwt Hij.

* * *

De Districts-Conferenties worden gehouden:

Te GRONINGEN op Zondag 1 September a.s. voor: Groningen, Leeuwarden en Harlingen.

Te DEN HAAG op Zondag 8 September a.s. in de zaal Loosduinschekade 11, voor: Den Haag, Rotterdam, Delft en Leiden.

Te UTRECHT op Zondag 15 September voor: Utrecht, Arnhem en Apeldoorn.

Te OVERMAAS op Zondag 22 September voor Overmaas, Dordrecht, Gouda en Schiedam.

Te AMSTERDAM op Zondag 29 September voor Amsterdam, Haarlem en Den Helder.

Op deze Conferentie zullen twee vergaderingen gehouden worden, n.l. v.m. 10.30 en n.m. 5 uur.
Namiddag 3 uur vergadering voor gemeentebesturen en ambtenaren(essen.)

ZANG - MUZIEK - TOESPRAKEN.
KOMT NAAR DEZE CONFERENTIE-VERGADERINGEN.

Het Zendingsbestuur.

De Tabernakel te Salt Lake City.

BIJ DE VOORPAGINA

De afbeelding op den omslag geeft de Tabernakel te Salt Lake City weer. Dit gebouw, dat in 1867 gereed kwam, nadat er in 1863 aan was begonnen, is een van de merkwaardigste constructies in de wereld. Het is elliptisch van vorm, vijftig meter breed en ruim tachtig meter lang. Het dak, dat van hout is vervaardigd, wordt nergens dan aan de zijkanten ondersteund en rust daar op pilaren van rooden zandsteen, die ongeveer vier meter van elkaar verwijderd staan. De verbinding van de dakdeelen is zonder draadnagels tot stand gebracht. In plaats daarvan werden houten pennen en ongelooide huiden gebruikt. De akoustiek in den Tabernakel, die zooals bekend, voor de gewone godsdienstoefeningen, toespraken enz. wordt gebezigd, is wonderbaarlijk. Een gefluisterd woord, aan het eene einde van de zaal gesproken, kan aan de andere gemakkelijk worden verstaan. Het gebouw trekt jaarlijks duizenden toeristen, die door den daarvoor aangewezen ouderling of ouderlingen worden rondgeleid. Het spreekt vanzelf, dat daarbij die veel besproken akoustiek wordt beproefd. In verband hiermede deed eenige jaren geleden een niet onvermakelijke geschiedenis de ronde. Op zekéren dag bevond zich onder de bezoekers een jonge dame, die niet met bepaald vriendelijke gevoelens jegens haar gastheeren was gekomen. Zoo wilde zij zelf dan eens onderzoeken hoe het toch wel met die befaamde akoustiek stond. Zij verwijderde zich van het groepje waartoe zij behoorde en liep naar het podium aan de andere zijde van de zaal. Zij had vernomen, dat een hoorbaar ademen reeds voldoende was om aan de andere zijde te worden waargenomen. Tengevolge van den gemoedstoestand echter, waarin zij verkeerde, stiet zij zulk een heftig gesis uit, dat het aan de overzijde wel leek, alsof de veiligheidsklep van een stoomketel begon te werken, tot groote hilariteit van de overige bezoekers.

De Tabernakel bevat een orgel, dat tot een van de schoonste der wereld wordt gerekend. Toen het pas gereed was, werd op aarde geen grooter en schooner gevonden.

* * *

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Tijdens een op 10 Augustus 1940 gehouden doopdienst te Dordrecht werden gedoopt: Frederik Willem van der Merwe door Jan van der Merwe Sr., Teunis de Jong door Gerrit Leendert de Jong en Lena van Schelt door Daniël v. d. Waal. Op 11 Augustus werden zij bevestigd, respectievelijk door Marinus Dalebout, Daniël v. d. Waal en Jan van der Merwe Sr.

Wij verwelkomen deze leden van harte en wenschen hun veel vreugde en geluk op de door hen ingeslagen weg.

Openbaringen van den laatsten tijd, welke tot een beter begrip van den Bijbel bijdragen

(Vervolg van bldz. 263)

als het Boek van Mozes. Dit hoogst belangrijke materiaal loopt tot zekere hoogte parallel met het Boek Genesis tot aan den zondvloed. Zij openbaren zeer beslist, dat Mozes de schrijver was en dat de theoriën der geleerden ten opzichte van de bronnen van de Pentateuch, volkomen op een dwaling berusten. Het tweede hoofdstuk van het Boek van Mozes, dat overeen komt met het eerste Boek van Genesis, begint aldus:

„En het geschiedde dat de Heere sprak tot Mozes, zeggende: Zie, Ik openbare aan u aangaande dezen hemel en deze aarde; schrijf de woorden, welke Ik spreek."

Het auteurschap van het Boek van Jesaja is een ander probleem, voor welke oplossing de tegenwoordige openbaringen ook een bijdrage leveren. Vele geleerden zijn van meening, dat het Boek Jesaja niet door één man is geschreven. Zij spreken dan ook van Jesaja, DeuteroJesaja, Trito-Jesaja, enz. (Jesaja II en III.)

Deze ziensweze wordt door het Boek van Mormon volkomen weerlegd.

Dit boek bevat 22 hoofdstukken, die geheel van Jesaja zijn en enkele deelen van andere hoofdstukken. Enkele ver uiteenliggende hoofdstukken worden aangehaald en toegeschreven aan Jesaja, den zoon van Amos, die ongeveer 700 vóór Christus leefde. De tekst van Jesaja, zooals die in het Boek van Mormon wordt aangehaald, stemt niet in alle opzichten overeen met de overeenkomstige Hebreeuwsche teksten.

Bijbelgeleerden, die de oude manuscripten en overzettingen van deze teksten kunnen vertalen, zullen ongetwijfeld getroffen worden door de redactie daarvan in het Boek van Mormon, indien zij de moeite van een nauwgezette vergelijking willen nemen.

* * *

Gezamenlijke opzegging voor de maand Sept.

AVONDMAALSVERS

Leer en Verbonden 93; 24, 26: „En waarheid is kennis van dingen, zooals zij zijn, zooals zij waren, en zooals zij zullen worden; de Geest der waarheid is van God."

Hoe groot, rechtvaardig, goed en wijs,
Zijt Gij, mijn Vader en mijn God;
Ik hoor U toe, Uw knecht, Uw kind,
Zoo duur gekocht door Jezus' bloed.

De kleine Johannes

door Frederik van Eeden

Vervolg.

„O! O neen!" lachte Windekind.

„Is er stellig zulk een boekje?" vroeg Johannes gretig.

„Ja! ja!" fluisterde het kaboutertje, „ik weet het — uit oude, oude verhalen. En — stil! — ik weet ook waar het is en wie het vinden kan."

„O! Wistik! Wistik!"

„Waarom hebt gij het dan nog niet?" vroeg Windekind.

„Geduld maar, — dat zal wel gebeuren. Enkele bizonderheden weet ik nog niet. Doch spoedig zal ik het vinden. Ik heb er mijn leven lang voor gewerkt en naar gezocht. Want voor hem, die het vindt, zal het leven zijn als een eeuwige herfstdag, — blauwe lucht omhoog en blauwe nevel rondom, — doch geen vallend blad zal ritselen, geen takje zal kraken, en geen druppel zal tikken, — de schaduwen zullen niet veranderen, en het goud op de boomtoppen zal niet verbleeken. Wat ons licht schijnt, zal duister zijn, en wat ons gelukkig schijnt, zal droevig wezen voor hem die dat boekje gelezen heeft. Ja! dit alles weet ik, en ik zal het ook eenmaal vinden."

Het kaboutertje trok de wenkbrauwen zeer hoog op en legde den vinger op zijn mond.

„Wistik! zoudt gij mij kunnen leeren..." begon Johannes; doch eer hij kon uitspreken, voelde hij een hevige windvlaag en zag een groote, zwarte gedaante vlak boven zich, die snel en onhoorbaar voorbij schoot.

Toen hij weer naar Wistik keek, zag hij nog even een voetje in den boomstronk verdwijnen. Wip! was het kaboutertje voorover in zijn hol gesprongen, met boek en al. Het kaarsje begon flauwer en flauwer te branden en ging op eens uit. Het zijn zeer bizondere kaarsjes.

„Wat was dat?" vroeg Johannes, zich in het duister angstig aan Windekind vastklemmend.

„Een nachtuil," zeide Windekind.

Zij zwegen beiden een tijdlang. Toen vroeg Johannes:

„Gelooft gij wat Wistik gezegd heeft?"

„Wistik is niet zoo wijs als hij zelf denkt. Zulk een boekje vindt hij nimmer, en gij ook niet."

„Maar bestaat het?"

„Dat boekje bestaat zooals uw schaduw bestaat, Johannes! Hoe hard gij loopt en hoe omzichtig gij grijpt, gij zult haar niet inhalen of vatten. En eindelijk merkt gij dat ge u-zelven zoekt. Wees niet dwaas en vergeet dien kabouterpraat! Ik zal u honderd mooiere geschiedenissen vertellen. Ga mede! Wij zullen naar den rand van 't bosch gaan en zien hoe onze goede Vader de witte wollen dauwdekens van de slapende weilanden licht. Ga mede!"

Johannes ging, doch Windekinds woorden begreep hij niet en zijn raad volgde hij niet. En terwijl hij den schitterenden herfstmorgen zag rijzen, mijmerde hij over het boekje, waarin stond, waarom alles is zooals het is, en herhaalde zachtjes bij zichzelve: „Wistik!..."

Toen scheen het hem, de volgende dagen, alsof het niet zoo vroolijk en prettig meer was bij Windekind, in het bosch en de duinen. Zijn gedachten waren niet geheel meer vervuld van al hetgeen Windekind zeide en hem liet zien. Telkens moest hij weder over dat boekje peinzen — en daarover durfde hij niet spreken. Wat hij zag, scheen hem niet zoo mooi en wondervol meer als vroeger. De wolken waren zoo zwart en zwaar — en maakten hem angstig, als zouden zij op hem neerkomen. Het deed hem pijn, als de herfstwind rusteloos de arme, moede boomen schudde en zweepte, dat de bleeke achterkant der groene bladeren boven kwam en geel loof en dorre takken opvlogen in de lucht.

Wat Windekind vertelde, gaf hem geen voldoening. Veel begreep hij niet, en nimmer kreeg hij een volkomen duidelijk en bevredigend antwoord, wanneer hij een van zijn oude vragen deed.

Dan moest hij weer aan dat boekje denken, waarin alles zoo klaar en eenvoudig geschreven stond, en aan dien eeuwig zonnigen, stillen herfstdag, die dan volgen zou.

„Wistik! Wistik!"

Windekind hoorde het.

„Johannes! gij zult toch een mensch blijven, vrees ik. Zelfs uw vriendschap is als die van menschen, — de eerste, die tot u sprak na mij, heeft al uw vertrouwen weggenomen. Ach, mijn moeder had wel gelijk!"

„Neen, Windekind! Maar gij zijt zooveel wijzer dan Wistik, — gij zijt ook zoo wijs als dat boekje. Waarom zegt gij mij alles niet? Zie, nu! waarom blaast de wind door de boomen, dat zij moeten buigen en weer buigen? Zie, zij kunnen niet meer, — de mooiste takken breken, en bij honderden laten de blaadjes los, ook al zijn ze nog groen en frisch, Ze zijn zoo moede en kunnen niet meer vasthouden, en toch worden ze telkens weer opnieuw geschud en geslagen door dien ruwen, nijdigen wind. Waarom is dat? Wat wil de wind?"

„Arme Johannes! dat is menschentaal!"

„Laat het stil worden, Windekind! Ik wil stilte en zonneschijn!"

„Gij vraagt en wilt als een mensch, daarvoor is antwoord noch vervulling. Als gij niet beter leert vragen en wenschen, zal de herfstdag nimmer voor u aanbreken, en gij wordt als de duizende menschen, die Wistik gesproken hebben."

„Zijn er zooveel?"

„Ja duizenden!" Wistik hield zich heel geheimzinnig, maar toch is hij een prater, die zijn geheim niet verzwijgen kan. Hij hoopt het boekje bij menschen te vinden, en deelt zijn wijsheid aan ieder meê, die hem misschien kan helpen. En al veel ongelukkigen heeft hij er mede gemaakt. Zij gelooven hem en gaan het boekje zoeken, met evenveel ijver als sommigen de kunst om goud te maken. Ze ofteren alles op, — vergeten al hun bedrijf en geluk — en sluiten zich op tusschen dikke boeken, vreemde stoffen en werktuigen. Zij wagen hun leven en gezondheid, ze vergeten den blauwen hemel en de goede, milde natuur — en ook hun medemenschen.

(Wordt vervolgd).